

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Vt quæ desunt aduo. partium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96119](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96119)

nece tunc de sententia. Vel aliter. vt sustineas ter. prout iacet. Dico
q. sufficit probare suam non esse latas. Et hoc sequitur. errati.
vel a parte vel a scribente. vt l. si post diuisionem. s. de iur. s. faign.
Lum ergo a quocunq. sic erratum. idē impozat. vt s. l. prior. z. j. l.
prior. de hoc non est curandū. cuius errore hoc contigerit. arg. l.
q. si dubit. de acq. he. z. arg. l. Ballus. s. si eius. de lib. posth. q. te
ne menti. Quero qualiter probabitur ista negatiua. scz senten
tiam non esse latam. gl. dicit probabitur eo ipso. q. non apparet
contrarium. Hoc videtur contra ter. qui requirit manifesta proba
tionem. vnde alij dicunt aliter videlicet quod probabitur eo ipso
quod probatur sententiam esse latam aliter quā dicat libellus. qz
cum libellus diceret de quinquaginta. sententia dicit aliter. Certe
ista probatio non concludit. qz licet vna sententia dicat vnum. po
tuit esse quod fuit lata vna alia sententia. que dicebat aliter. nisi hec
ret vna postio q. in dicta causa non fuit lata nisi vna sententia ar
gu. l. si plures vna senten. z. q. ibi dixi vobis. C. Alij dicunt qz
probatur ista negatiua. qz probabo iudicem illo tempore nō fuisse
se. vel esse mortuum. Quod satis placet. si tempus late sententie
est conuenerit loco. z. tempore. Jac. Bu. dicebat aliter hoc possi
se probari. scz per inspectionem libri. in quo continent tales senten
tiam. talis sententia non reperitur. z. sic a sufficienti diuisio
ne probatur ista negatiua. vt l. obligatiōi. fere. s. placet. de ac.
s. obli. p. re. f. r. de his qui sunt sui. vel alie. iur. z. probatur. j.
de reb. credi. z. iur. l. si. quod satis placet. quod tene menti per
petuo. ac.

ALIA LECTURA.

Rogatus facti. potest probari. di mo
do eius ratio cadat in sensum testis. h.
contra hoc op. de lactori. j. de proba. H. dat plures modos probā
di iur. ceteros. dat vnum modus q. possit probari per scripturā.
q. ostenditur sententia. qz ex inspectione testamenti probatur. vt
l. si. de reb. credi. z. hoc possit probari per ter. in d. h. de reb. cre. z.
ita tene gl. ita. Est et ratio. qz negatiua ista est coartata loco. z. tē
pore. quod potest cadere in sensum testis. vbi dicitur. fil. p. r. e. s. i. n. s.
cum iudex tunc sententiam in tali palatio. ad tale bancum. in tali
die ante terram. in qua sententia condemnauit. Titius in quinquā
ginta. z. non in centum. optime probatur ista negatiua per testes.
D. q. alium modum probandi negatiua per testes. vt no. in l.
si. q. r. e. h. gl. magne. ff. de iur. e. acti. q. p. i. n. a. Bar.

LEX

Sententijs. Error aduocati potest renocari.
probato errore vsq. ad sententiam.
z. etiam in causa appellationis. h. d. C. Opp. z. videtur. q.
error facti potest renocari vsq. ad sententiam. vt l. error. s. de iur. z.
facigno. H. dicit intra triidui. quare male. Sol. hic denotat facti
error. q. tunc in triiduo causa durauit. z. ista est vera. licet
aliter. C. Alio no. q. error adhibitus in causa
p. n. c. potest renocari in causa appellationis vt hic. z. no. in l.
creator. s. i. n. s. ff. de appel. z. tene menti.

Ve que defunt aduocatis partium iudex sup. Rub. XI.
Continua vt in gl. que possit iudex supplere. gl. hoc tangit su
per rubrica. z. super negro. z. ibi dicam plene de hac materia.

LEX VNICA.

- 1. Iudex in his. que sunt iuris. supplet.
- 2. Iudex in his. que radicatur in seipso. quando possit supplere. par
te non petente.
- 3. Causa que in parte radicatur. quando possit iudex supplere.
- 4. Iudex quando possit secundum conscientiam iudicare. in. s.
- 5. Iudex ex officio pot. banitum in iudicio. comparitem. repellere.

Iudex pot. supplere. Iudex pot. supplere
de iur. nō de facto. h.
de iur. c. i. gl. C. Op. iudex debet iudicare sicut allegas
ta. z. probata. vt l. licitas. s. veritas. de offi. p. r. e. s. i. n. s.
z. ibi. sup. iudex nō debet. So. Teru. est in his que
sunt facti. nō debet supplere iudex. vt ibi. sed in his
que sunt iuris. z. allegado legē. vel rōnem facientem pro parte ius
der. sup. iudex loquitur hic. C. Ad hoc op. de l. si irruptio. s. j. ff.
de iur. regu. vbi dicit q. iudex supplet de facto. Luitus. timoze. P. i. a.
ten. hic dicebat q. etiam de facto potest supplere. vt l. age. s. de trā
cta. de pe. here. l. h. Hoc. cōter tenent contrarium. Non ob. l. i. r. r. u.
p. r. e. s. i. n. s. loquitur in his que sunt iuris. iudici. vt iudici. qui po
t. supplere. secus si essent nota iudici. vt p. r. u. s. t. o. h. ob. l. age. vt
l. i. n. s. i. o. n. o. d. l. h. de pe. here. q. officium iudicis succedit loco ex
ceptionis. z. a parte impioiatur. C. Cōtra hoc op. de l. amplio. s. j.
de ac. q. vbi iudex supplet de facto bene iur. p. r. o. declarada ista mate
ria de deo. s. i. r. e. q. quecā sunt que principaliter radicant i parte.

quedā principaliter in iudice. In iudice. vt dare dilaciones. promi
taciones. z. similia. In parte. vt proponere exceptiones. p. r. o. d. i. c. e.
re testes. z. probationes. petere a iudice sententia vel aliquid aliud.
C. Circa p. r. i. m. i. an iudex possit supplere. hoc est illud quod radica
tur in se facere parte non petente sic dicas. aut loquimur in his que
respicunt iuris publici obseruatiā. z. iudex potest parte nō petere
reicere libellū male cōceptū. vt ff. de offi. ass. l. i. dare dilaciones. vt
l. properandū. s. j. de iud. z. l. j. quando et. ac. tri. p. r. e. i. n. facere pars
tes iurare de calūnia. vt l. j. sed quia veremur. j. de iur. calū. P. r. e. d. u.
cra vera quādo proceditur vtrāq. parte presente. Hāc si aliqua par
tū esset cōrūmar. cōtra illā parte cōrūmacō non proceditur ad aliz
quid non petente. aut insāte altera parte. vt d. l. properandū. s. j. z.
ff. de iudi. l. ad peremptoriā. z. auth. qui semel. quomodo. z. quando
iud. Si vero respiceret partis vtilitatē. tunc iudex hoc nō posset fa
cere. nisi parte presente. vt l. v. s. p. e. ff. i. u. sol. C. Circa secundū. scilicet
in his que radicatur in parte. dicas. aut respiciūt publicā vtili
tatē. z. potest iudex proponere ex suo officio. nō petente parte. vt res
pellere aduocati. vel procuratorē. vt l. quos probet. ff. de postu.
z. l. si ius. s. veteram. ff. de procu. z. s. milites eal. Si vero publicam
vtilitatē nō respiciūt tunc si quid loquitur in casib. in qmb. potest
cōtra absentē perueniri ad diffinitiuā sententia. tunc iudex potest
supplere de facto inducendo probationes pro absente. vt d. l. am
plio. s. j. in p. r. i. m. i. ibi feci te notare. z. auth. qui semel. quomodo. z.
quādo iud. vbi feci etiā te notare. Si vero nō proceditur cōtra abs
sentē. vel contra eum ad diffinitiuā sententia peruenire nō potest.
tunc iudex nō potest de facto supplere. vt hic in ter. z. in gl. Ita des
bens intelligere l. age. s. de trā. z. ita rebetis intelligere istam ma
teria. quā plenissime explicant in l. i. s. h. hoc autē iudici. de dā. i. n. s.

In hac. cōsuevit formari questio. vtrū iudex possit secundum
conscientiam iudicare. Et biciter in his que iudex potest supplere. de
facto suppleat. vt s. d. i. n. s. alias si est iudex intra legē. iudicet secundū
allegata z. probata. vt hic. z. l. licitas. s. veritas. sed si esset iudex su
pra legem. vt Papa. vel Imperator. vel alius dominus. cuius ius
dicitur habetur pro l. in feritōio suo. tunc debet iudicare secundū
conscientiam suam. alias peccaret. Ita dicunt Theologi.

ADDITIONES.

Supplere. ADDE secundū Bal. quod quando produco in
strumentum protestado. quod produco in illis partib. que faciunt
pro me dicitur. quod ista protestatio nihil facit quo minus iudex
possit ferre sententia pro reo si instrumēto cōmētur aliquid in eius
fauorem quia illud constat sibi vt iudici. z. mea protestatio nō po
test ligare manus eius in his que potest de iure facere. alleg. glo. in
l. s. edictioes. ff. de eden. z. Paul. dicit hoc dictum mēti tenendum.
quia singulare licet contra faciat quod voluit Spe. in tit. de instrū.
edi. s. nunc vidēdum. vers. quid si produco. Tu vide dictum Spe.
quia non videtur obitare per ea que dicit per quatuor. ver. quod si
aliquis producit instrumētum. An autem si reperitur sententia la
ta pro te. z. contra me. z. non apparet ad cuius instantiam an va
leat vide per Bal. z. Paul. de Lastr. hic.

IOAN. FRAN. RVER. ADDE. Hic qui plene tra
ctat hanc materiam. z. quod iudex de facto possit supplere pro ab
sente tenet Barthe. nota. xvij.

- b. P. P. A. V. P. C. Aliquid aliud. Circa illud quod nō valeat senten
tia. nisi ad instantiam alicuius sit lata vide z. hmita vt per Bazo. an
l. properandū. s. z. si quidē in i. n. s. de iudic. P. r. e. i. n. s. autē hoc
sacramētum. s. de iur. calū. q. si feratur pro actore sit satis requi
sitiō facta in libello. quod postea tempore sententie non petat.
- c. P. P. A. V. P. C. Iudicare. vide Sel. m. c. ad p. r. e. i. t. o. n. e. m. extra de acc.
vide quod dicit Bart. in l. Clemens. ad si. ff. de nino. z. P. r. e. i. n. s. i. s.
feruum. s. sequitur. ff. de verb. oblig.

ALIA LECTURA.

Debitandum est. Iudex potest supplere de in
re. h. d. C. Op. de his que no. an.
licitas. s. veritas. z. q. ibi. nō de offi. p. r. e. s. i. n. s. vt in gl. vel
dic. q. aut loquimur de iudice qui est s. l. z. ille supplet quod sibi pla
cet. quia Princeps. z. vt l. de consti. p. r. i. m. Queritur. in quid iudex
quādoq. suppleat vt iudex. q. subiectus est legi. Dic. aut queritur
nunquid iudex potest supplere. vel iudicare. secundum conscientiam
suam informatam ex actitatis eorum eo. z. sic est notū sibi vt iudici.
z. potest vt nō. hic in si. gl. Aut vult iudicare secundū conscientiam
suam informatā ex notario. Ita debet intelligi. l. si irruptio. ff. in.
regu. l. h. ibi. auth. o. r. u. m. i. n. i. n. t. a. s. s. de feri. Si vero tale est notum
aut nō. tunc queritur. in quid possit supplere de iure. Et dic. q. sic.
vt hic. z. eo modo possit supplere de facto. arg. l. vbi. q. s. de inter
ro. actio. Aut queritur in quid possit supplere de facto. z. iudicare
secundū conscientia suā. z. nō potest. z. no. in d. s. veritas. Imo plus.
quia hec iudicare cōtra conscientiam suā dūmodo iudicet. se
cundum actitata. gl. est in c. extra de offic. ordi. P. r. o. h. a. c. l. vide gl.
que est in l. quores. s. finali. ff. de probatio. super verbo. herede. m.
C. Item ex hac l. not. quod vbiunque iudex videt banitum. qui
Bart. Prima super Lod.

